

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 10 „
1/3 7 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kajpot po Goriškem in Gradiškanskem“ in „Kajpot po ljubljanskem in Kranjskem mestu“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se začnejo po petih urah od tiskane 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrste. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne, ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarno. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“; saki petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gori in naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Poš ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču s Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovafski v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Iz temnih kotov klerikalne stranke.

(Priloge in komentar.)

Najprvo priloge: Dnevni zapisnik, iz katerega so vzeti podatki v „Soči“ št. 23. in 24., je dobro shranjen.

V rokah imamo n. pr. vizitko: Frančišek As. Lavrenčič, duhoven — na drugi strani vizitke: „Nosilec tega je poslan od“ /..... 4/3 08.

Potem vizitko: Švara Franc — na drugi strani „Noster confidenciaris“! Naš zaupnik.

V rokah imamo vizitko, na kateri stoji to-le: „Frančišek As. Lavrenčič, duhoven. — „Affertem hanc chartam quam maxime commendamus. Agitur enim de fraude vehementi quadam detegenda. Ig. Valentinčič, Parochus-decanus. Komen 3/4 1908. Goriška. Po slovensko: Pri našalca te vizitke najtopleje priporočamo. Gre se za težko sleparstvo, katero treba razkriti. — S to vizitko je bil šel klerikalni agitator v Dalmacijo, da bi tam dobil „velika sleparstva“ poslanca Al. Štreklja. Sedaj pa „oj te trte!“ — Kaplan Lavrenčič je napisal na kos papirja ter ga izročil „zaupniku“, da mu bo služil pri poizvedovanju o „sleparstvih“ to-le: „Agencije: Koliko sandoki 1 kg je bilo odposlanih na firmu Pečenko i drug — iz kojega sela, koji dan? Koji parobrod? — Koliko jih je došlo iz Komna? Glavarstvo: Dobivaju loze brezplačno ili za plaču? Koliko ima svaki težak dobiti loza i gumija na godinu? Prosto? Kako proti plačilu? Koliko dobiva težak za dnino v trtnici od vlade? Koliko v resnici? Koliko kolči daje vladna trtnica na leto? Koliko štev.? Cena vrst? — Pri delavcih: 66000 Rip. Rup. Nr. 3309 kdaj so bile poslone v Komen? — Agencije in glavarstvo: Ali je prodajal trte, ki bi jih moral razdeliti?

Koliko trti je bilo sekvestir. v Šibeniku? Dan? Kdo je sekvestiral? Toplik v Kninu? Koliko delavcev itd.

Na drugem papirju pa je pisal kaplan Lavrenčič »izjava«: Lastnoročno podpisani N. N. potrjujem, da nisem dobil iz državne trtnice nobenih trt v letu 1908. Potem: Lastnoročno podpisani potrjujem, da nisem naročil nobenih trt iz državne trtnice in tudi nobene prijel..... Ditto, da sem naročil 2000 trt, a prijel le 400. Pa po hrvatsko: Podpisani potrjujem, da sam kupio loze kod firme Pečenko i drug ali Forčić i Pipan, sam jih platilo a 14 filleri komad.... (Baš najboljšje hrvaščine ne zna gospodine kaplan!)

Imamo v rokah tudi še listke, na katere je pisal »agrarna« kandidata za Kras: 1) Abram Anton, posestnik v Tupelčah; 2) Vran, podžupan v Tomaju. In tako dalje!

Klerikalce so razkačila razkritja bivšega njihovega agitatorja. Hodijo okoli zbegani pa pravijo, da tista razkritja so — oman, da torej niso resnična. O ti reveži! Resnična so, pa še kako resnična. Tako so jih spekla ta razkritja, da niso mogli počakati konca, ampak so že v soboto napisali notico, v kateri hočejo gospodje kazati nekoliko humora, pa ta humor je tak, kakor strah, ki je v sredi votel, okoli pa ga ni nič m.

Zatajili bi radi pred vsem »volivne fonde«. Denar bi radi potajili, katerega so imeli nenavadno dosti na razpolago za lanske deželnozborske volitve. Dr. Pavlica se je skrival za kup bankovcev, namenjenih za agitacijo, toliko denarja je bilo. Vedel pa se je dr. Pavlica kot pravi pristni klerikalni kolovodja. Najprvo je kazal agitatorju kup bankovcev, češ, da bo toliko bolj delal, mu jih tudi nekaj odštel, pozneje pa, ko je bilo treba končnega plačila, je pa zapodil ubogega agitatorja in še celo redarja mu je klical na vrat.

Denar, denar! — Klerikalci pač nimajo zastoj svoje »gospodarske organizacije«, nabirati pa tudi zna-

jo! Saj vedno nabirajo pod različnimi firmami. Iz nebes jim angeljci najbrže niso poslali denarja, s hudičem pobožni gospodje tako nimajo nobenega stika — torej so ga morali zbrati pray v tej »solzni dolini«, v kateri znajo tako lepo deliti solze na stran ljudstva, ljube denarce pa na svojo. Ljudje so tako pametni, da dajejo klerikalcem denar strašno radi. »Za dober namen«, »za blag namen«, »plemenito svrhu« itd. — končno pa je »dober namen« in »plemenita svrha« nekaj takega, kar ljudje imenujejo čisto z drugim imenom in je »rodoljub«, ki daruje, lepo opelharjen — — — Morda so dobili kupe denarja tudi iz sosedne Kranjske, kjer znajo klerikalni generali še vse drugače zbirati denar za klerikalne »dobre namene«. Summa summarum! Ljudski denar je, in z ljudskim denarjem sleparijo ljudstvo. — — — Po vseh farovžih po Krasu (koliko pa še drugodi po deželi) je bilo polno denarja, razni zaupniki in mešetarji klerikalni so razsipali stotake, na vse strani se je bilo trosilo ljudski denar, da bi zmagali z njim tisti, ki hočejo absolutno vladati nad ljudstvom.

Toliko gledé denarne strani! Sedaj si oglejmo na kratko pa še ono lepšo, namreč stran, ki nam razkriva gonjo komenskega farovžaproti komenskim domačinoma, bratoma Al. in Jos. Štreklju.

Kako prefrigano-zlobno, kako peklenško hudobno je bila zasnovana ta gonja proti možema, kterima so hoteli ukrasti čast in ugled. Ne »Ljubi svojega bližnjega«! ampak »Kradi mu čast, jemlji ugled«! to je glavni nauk, katerega učijo in po katerem se ravna črni politiki med nami Slovenci na sploh. Zjutraj bere mašo, drži v rokah Najsvetjše, brez greha hoče biti, ali koj nato uči agitatorja laži in obrekovanja ter vodi celo gonjo proti nedolžnemu človeku. Naš naško in knez naj malce to premišluje, kajti komenski farovž je v zadnjih časih jako utrdil vero in duhovski ugled po Krasu!

Sedaj smo na jasnem, da se je vodil ves trtni boj proti Štrekljema iz klemen-

skega farovža; od tam so se vršila vsa »poizvedovanja«, izjave so se pisale, gotovo da so se tam sestavljali tudi vsi nabrani podatki ter pisali članki za »Gorico«, »Prim. list« in »Zarjok«. Glavni faktor na delu proti Štrekljema je bil kaplan Lavrenčič. Svoj žegen je dejal zraven gospod tehlant in s tehlantovim žegenom je moral »agitator« iti celo v Dalmacijo pogledat, če bi bilo mogoče nabrati tam kaj materijala proti Al. Štreklju. Tako nizko iskanje presega vse meje. To je škandal vseh škandalov. — Ali nabrali niso nič, marveč so se strahovito blamirali. Umazana sta ostala komenski kaplan in dekan; na duši naj jima leži ostudna gonja proti bližnjema in v smrtni uri njihovi naj pride nad nju z vso svojo težo!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Poslano vsem p. n. oskrbovalcem nabiralnikov družbe sv. Cirila in Metoda. — Družba sv. Cirila in Metoda ima v svoji pisarni v evidenci vse nabiralnike in tudi imena hiš, kjer se nabiralniki hranijo in tudi imena onih, ki nabiralnike oskrbujejo. — Nabiralnik dobi za vsakih nabranih 200 K družbino diplomu. Takih diplom je oddala družba v dobi enega leta že 16. Družbino knjigovodstvo beleži točno vse podatke vsakega nabiralnika in jih tudi objavlja v mesečnih izkazih, — nima pa v evidenci imen in virov prispevkov tistih svot, katere se pošiljajo raznim listom, ker ti pošiljajo družbi le svote brez podatkov. — Iz tega je razvidno, da raznovrstne pošiljave ne pridejo v izkaz v »Vestniku« pod tistim imenom, kakor so morda pošiljalci želeli, posledica temu je ta, da ima družbina pisarna zapisanih mnogo nabiralnikov za »mrtve«, ker nima družba izkazanih prispevkov pod njihovim imenom. Ker se bo splošno vse mrtve nabiralnike poklicalo na delo, utegne biti marsikdo razočaran ali celo razžaljen. — Zato pa prosimo, da se pošiljajo prispevki iz nabiralnikov direktno na vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljano, pa ne na časopisov. Pove pa naj se pri vsaki pošiljavi,

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Aramis, pravi Athos, ali se norčujete?
— Ne, dragi grof, ne, jaz pravim, kar mislim in kar mislijo vsi, ki vas poznajo. Toda prav pravite, sedaj ni govora o vas, temveč o Nj. Eminenci in njegovem nevrednem služabniku vitezu d'Herblayu.

— Torej gospod, kaj želite še poleg splošnih pogojev, o katerih bomo še govorili?

— Želim, Monseigneur, da se da Normandija gospe Longueville s popolno svobodo in petsto tisoč lir rente. Želim, da blagovoli Nj. Veličanstvo kralj biti krstni boter otroku, ki ga je ravnokar povila; dalje želim, da se gre Monseigneur po krstu, pri katerem naj bo navzoč, poklonit našemu svetemu očetu papežu.

— To se pravi, vi želite, da se odpovem svojemu ministerskemu mestu, da zapustim Francijo, da grem v pregnanost?

— Jaz želim, da postanete papež, kakor hitro bo izpraznjena sveta stolica, Monseigneur, in potem bi vas prosil popolnega odpustka zase in za svoje prijatelje.

Mazarin se namrdne, da se ne da povedati, ako.

— In vi, gospod? vpraša nato d'Artagna.

— Jaz, Monseigneur, odvrne Gaskonec, se strinjam v vsem z vitezo d'Herblayem, izvzemši zadnjo točko, v kateri se popolnoma razlikujem od njega. Nikakor ne želim, da zapustite Francijo, Monseigneur, temveč nasprotno, da ostanete v Parizu; nikakor ne želim, da postanete papež, temveč da ostanete prvi minister, zakaj velik politik ste. Kolikor je od mene odvisno, bom celo skušal, da obvladate frondo do cela; toda samo pod pogojem, da se spomnite nekoliko kraljevih zvestih služabnikov, in da izročite poveljstvo prve mušketirske stotnije nekemu, ki ga bom jaz imenoval. In vi, du Vallon?

— Da, govorite sedaj vi, gospod, pravi Mazarin.

— Jaz, pravi Porthos, bi želel, da blagovoli, gospod kardinal, povzdigniti mojo hišo, ki vam je dala zavetišče, v spomin na ta dogodek v baronijo in da obljubite nekov red nekemu mojemu prijatelju pri prvem odlikovanju Nj. Veličanstva.

— Saj veste, gospod, da se mora odlikovati, kdor hoče dobiti kak red.

— Ta prijatelj se bo odlikoval. Sicer pa, ko bi bilo to neobhodno potrebno, mu poveste, Monseigneur, kako se človek izogne tem formalnostim.

Mazarin se vgrizne v ustnico. Udarec ga je zadel naravnost, in nadaljeval je suho:

— Vse to se prav slabo ujema, kakor se mi zdi, gospodje; zakaj če ustrezem enim, bodo drugi seveda nezadovoljni. Če ostanem v Parizu, ne morem iti v Rim, če postanem papež, ne morem ostati minister, in če nisem minister, ne morem narediti gospoda d'Artagnana za stotnika, niti ne gospoda du Vallona za barona.

— Res je, pravi Aramis. Ker sem pa jaz v manjšini, vzamem svoj predlog glede poti v Rim in vaše damisije, Monseigneur, nazaj.

— Torej ostanem minister? pravi Mazarin.

— Seveda, vi ostanete minister, Monseigneur, pravi d'Artagnan; Francija vas potrebuje.

— Jaz torej odneham od svojih teženj, nadaljuje Aramis. Ostanete prvi minister, Eminenca, in celo ljubljene Nj. Veličanstva, če hočete meni z mojimi prijateljem privoliti, kar vas prosimo za Francijo in zase.

— Skrbite zase, gospodje, in pustite Francijo, naj se pobota z menoj, kakor ve in zna, pravi Mazarin.

— Ne, ne: nadaljuje Aramis; treba je pogodbe s fronderji, in Vaša Eminenca jo blagovoli sestaviti in podpisati v naši navzočnosti in se v isti pogodbi tudi zavezati, da izposlujete kraljičino potrdilo.

— Jaz morem jamčiti le zase, odvrne Mazarin, za kraljico ne morem jamčiti. Če Nj. Veličanstvo odkloni?

— O, pravi d'Artagnan, dobro veste, Monseigneur, da vam Nj. Veličanstvo ničesar ne odkloni.

— Glejte, Monseigneur, nadaljuje Aramis, tu je pogodba, ki jo predlaga deputacija fronderjev; blagovoli jo čitati in pretehtati, Eminenca.

— Poznam jo, odvrne Mazarin.

— Torej podpisite jo vendar.

— Pomislite, gospodje; podpis, ki bi ga dal v takih okoliščinah, v kakršnih smo sedaj mi, bi se lahko smatral za slioma iztisnjeno.

iz katerega nabiralnika je dotični prispevek to radi tega, da se vpiše poslano svoto k pripadajočemu nabiralniku. Kakor želi slov. javnost točnosti in jasnosti v družinskih izkazih, prav tako želimo tudi mi točnih in jasnih pojasnil, da je možno redno uradovanje in v javnosti izkazovanje.

DOPISI.

Gorica. — Prijatelj me je opozoril na 7. števil. »Domoljuba« z 18. februarja t. l. Naj navedem začetek doslovno: »S tolminskih hribov. Na Svečnico, ko praznujejo verni katoličani po vesoljnem svetu spomin na darovanje Gospodovo v templju, so naši liberalci Lubinjeci vprizorili mesarsko klanje. Enega mladeniča so zaklali do smrti, drugi je dobil smrtno rano, da bo težko okreval, tretja dva pa lažje rane. Večina Lubincev so v pravem pomenu: gojenci liberalnih učiteljev. Vzgaiali jih najprej znani temljiski Kenda, bivši urednik »Našega glasu«, sedaj jih pa vzgaja nič manj tiha voda, otaleški mokrač Sattler. Duhovnika na Lubinju ni. V zadnjih besedah je toliko hudobije, hujškanja in zavijanja, da je vse to težko na kratko primerno zavriniti. Tako nesramno zna pisati samo tista »čast, ki še ni šla mimo solkanskega korita«, znani najstrupenejši sovražnik učiteljstva v črni suknji na Tolminskem. Ta strupeni vitez me je hotel že mnogokrat vtopiti v žlici vode — pa ni šlo in ni šlo. Kakor se vidi, sem mu že zdaj v želodcu.

Jaz sem prišel na Ljubini koncem maja l. 1902. ter ga zapustil koncem avgusta 1906. Ljubinjeci pa so volili v vseh prejšnjih volitvah z napredno stranko. Torej: mene jih ni bilo treba šele vzgajati. Kakršni so bili pred mojim prihodom, takšni so ostali po mojem odhodu, kakor so pokazale volitve l. 1907. in 1908. — Duhovnika res ni na Ljubini; a tja prihaja kaplan iz Tolmina vsak teden poučevati mladino. Ti niso torej nič vplivali na vzgobjo šolske mladine? Lepo priznanje so prijeli od svojega gospodarja! Ali ne hodijo Ljubinjeci ob nedeljah in praznikih v Tolminsko cerkev kakor drugi okoličani? Torej jih tudi tam nič ne učite! Žalostno!! Vse šolsko zanemarjanje teh mladeničev — pravzaprav je le eden vzpizoril vse klanje — ki so se porezali na Svečnico, pa odbijam od sebe, ker niso hodili nikdar k meni v šolo ter sem tudi drugače občeval z njimi malonič.

Če bi bilo teh pobojev krivo učiteljstvo, kdo je kriv pa vseh pobojev in umorov, ki so se zvršili recimo pred letom 1870., ko takorekoč ni bilo učiteljev pri nas? Po dopisnikovi logiki je prišiti vse te poboje in umore duhovščini! — No, na svetu je pač tako: mladeniči so se pri pi-jaci že mnogokrat stopili in pobili in se še bodo. Le hudobnež more prišiti take poboje liberalizmu ali klerikalizmu. Dopisniku pač ni mar za resnico ali pravico,

ker najraje posluša »Kavščeve Mrjane; zlobne tercijalke, ki so po farovžih kuhanje in pečene. To se ve: gliha vkup striha.

Kristus je prinesel mir na zemljo, vi pa sežete sovraštvo v človeška srca, ker ščuvate brata zoper brata, stan proti stamtu radi svoje politike, da bi zavladali yesh svet. Le nevednost in hudobijo imate na svoji strani; zavednost in pamet se pa vas ogibata.

Josip Kenda.

Iz krminskega okraja.

V Biljah je umrl g. Jakob Kožlin, tamkajšnji obč. starešina. Pevsko društvo »Lipa« ma je zapelo običajne žalostičke. Bil je vrl, spoštovan mož.

Iz goriške okolice.

Na prevallh pri Vipolžah je bil ranjen — kakor se poroča — s strelom iz revolverja neki Anton Klinc iz Medane, ko je šel po cesti s svojo žarotenko. Desno roko ima prestreljeno. Trdi se, da bi bil sprožil revolver nekdo, katerega bi bila Klinčeva ljubica zavrnila, ko jej je ponujal ljubezen.

Sokol v Mirnu bode imel v nedeljo 7. t. m. ob 3. popoldne svoj prvi redni občni zbor v prostorih g. M. Faganeli. Bratje, pridite vsi! — Na zdar!

Iz Št. Andreja. (Ljubezenska tragedija.) 24-letni Anton Nanut, naš štandreški domačin, delavec v tovarni v Podgori, je ljubil že nekaj let 20-letno Marijo Pavlin, ki je služila v zadnji hiši proti Sovodnjam; bila je nečakinja gospodinje. Nekaj časa že se je opazalo, da se dekle otrsana Nanuta ter mu očitno kaže, da ga ne mara. Vendar sta še občevala. V nedeljo zvečer je šel k njej na dom. Gospodinja je šla spat, onadva pa sta se še pogovarjala. Bilo je med 10. in 11. uro. Ko je prišel domači sin domov, je videl luč v hiši ter šel mater prašat, kaj to pomeni. Šla sta dol ter našla Nanuta in Marijo nezavestna na tleh. Vsa prestrašena sta poklicala ljudi in konstatovale se je, da sta oba ustreljena. Anton Nanut je streljal, najbrže sta se kaj sporekla, na Pavlinovo ter jo zadel v čelo, pod srce in na roko. Potem je streljal nase ter si pognal dva strela pod srce. eneca v rano. Svinčeni, ki sta bili okoli rok, so našli. Prvo pomoč jima je dal vojaški bolniški postrežnik, potem so poklicali zdravnika, na kar so ju naložili skupno na voz ter odpeljali v Gorico v bolnišnico. Ona je bila nezavestna, on pa je bil prišel k zavesti. Zdravniki so rekli takoj, da je malo upanja, da bi okrevala.

Nanut je bil član klerikalnega izobraževalnega in tamburaškega društva. Naš kurat je pridigal lani v cerkvi, da čaka naprednjake strik in revolver. Sedaj je prišel revolver, toda ne nad naprednjake, kakor je prerokoval kurat. Pride morda tudi strik? — Ves št. Andrej je vznemirjen radi tega dogodka, vse govori le o tem slučaju.

Dostavek: Marija Pavlinova je umrla včeraj popoldne v goriški bolnišnici; o njem se še ne more reči, ali okrevala ali pod-

leže ranam. Eno kroglo so mu potegnili iz prsi.

Iz Ledenja. — V soboto zvečer je padel z vrh stopnic, ko se je naslonil na držalo, katero se je zlomilo, mešetar Josip Toroš, znan pod imenom Meksikanec. Padel je kake tri metre globoko ter se ubil. Prihitelec je dr. Perko, ki je mogel konstatovati le smrt. Pokojni Toroš je bil v Meksiki z nadvojvodom Maksimilijanom, odtod priimek Meksikanec.

Domače vesti.

Goriškemu »Sokolu« je daroval Josip Černigoj 3 K, ker se ni mogel udeležiti »Maškarade«. — Hvala!

Javna predavanja, katere se bodo vršila v dvorani hotela »pri zlatem Jelenu« v mesecu marcu in sicer vsako sredo od 8.—9. zvečer, so sledeča: 3. marca: dr. Bogumil Vošnjak: Pomen sociologije; 10. marca: dr. Karol Ozvald: Moderna pesniška umetnina. (Ob Zupančičevem poemu »Duma«); 17. marca: dr. Alojzij Gradnik: Moderni impresionizem; 24. marca: dr. Josip Levpušek: Volilni sistemi; 31. marca: prof. Ivan Košnik: Stik šole z domom.

Jutri zvečer od 8.—9. ure bo predaval v dvorani hotela »pri zlatem Jelenu« dr. Bogumil Vošnjak: O pomenu sociologije. Upamo, da ostanejo vsi dosedanja poslušalci zvesti tem javnim predavanjem v Gorici ter da se njihovo število za gotovo podvoji. Predmet je velezanimiv že sam na sebi. Sociologija je namreč veda, ki se peča s problemi o početku, razvoju in sestavi človeške družbe v fiziološkem smislu. Znano je pa tudi, da se g. predavatelj mnogo bavi s sociologijo, zato je pričakovati res mnogo zanimivega.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Meloda v Gorici bode imela svoj letni občni zbor v nedeljo dne 7. marca 1909 ob 3. uri popoldne v stranski sobi pri »Jelenu«. Zborovalo se bode po polurnem čakanju pri katerikoli udeležbi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz sodne-pisarniške službe. — Imenovani so: C. k. jetniški paznik Tomaž Flegar kancelijskim oficijantom v Rovinju, kancelijski oficijant v Ajdovščini Anton Petrič kancelistom v Podgradu, kancelijski praktikant Fran Smechia kancelijskim asistentom v Trstu.

»Narodna Prosveta« v Gorici je imela v soboto zvečer svoj redni letni občni zbor, ki ni bil preveč dobro obiskan. Poročilo se je vzelo z zadovoljstvom na znanje. Pri točki »slučajnosti« se je unela živahna debata. V odbor so izvoljeni skoro vsi dosedanja odborniki.

Dr. Tuma — sotrudnik »Gorice«. — Dočim sem moral jaz poklicati na pomoč celo sodnijo, da je sprejela »Gorica« popravek T. o. z. in moj, je objavila v soboto kar Tumov dopis. Voditelj socijalne demokracije je postal torej sotrudnik »Gorice«. — No, »Gorica« je pred nekaj leti rekla o Tumi, da bi postal celo klerikalec, če bi mu kazalo!

Dr. Tuma pravi, da knjiga o sklepih izvrševalnega odbora je v njegovih rokah in da je zadnji zapisnik 21. maja 1902. (tri mesece potem, ko je Tuma že odložil predsedstvo!)

»Vprašalni« zapisnik radi kandidature v državni zbor je »d 5. seje 28. 9. 1900., v kateri se je sestavil osrednji volilni odbor in da sta se postavila že kandidata dr. Tuma in Oskar Gabršček, zadnji s pristavkom, ... da se umakne dr. Tumi, ako ta ne bo izvoljen v 5. kuriji«.

Izjavljam še enkrat, da takega zapisnika ni in ga ne more biti. Kar se je zljubilo dr. Tumi pozneje enkrat narekovati svojemu stenografu, ni sejni zapisnik izvrševalnega odbora. Dr. Tuma tudi ni nikdar pokazal v naslednjih sejah takega zapisnika, niti tedaj ne, ko smo se sešli po propadu v 5. kuriji ter razpravljali o možnosti, da bi se g. Oskar Gabršček umaknil Tumi. — Ako bi bilo kaj takega sklenjeno, in to celo na predlog g. O. G. samega, ej to bi bil dr. Tuma kot predsednik izvrševalnega odbora hitel — izvršiti tisti sklep.

Koliko je vreden Tumov zapisnik, je razvidno iz dejstva, da ne pové niti tega, kdo se je udeležil tiste seje, kar je bilo vedno — prvo. — Pripomnim dalje, da je bila volitev v 5. kuriji šele 3. januarja 1901. Ali je mogoče, da bi bil izvrševalni odbor postavljajl kandidate že ... 28. septembra, torej nad 3 mesece poprej? Kandidata sta bila postavljena 16. decembra v Sežani, teden pozneje v Kanalu, a 27. decembra v Gorici. — O kakem pristavku gledé g. O. G. ni bilo nikdar govora. Gospod A. G. bi se bil tudi lepo zahvalil za čast »Platzhalterja«!

Ko je dr. Tuma propadel in smo slavili pri Jelenu svojo »moralno zmago«, so nekateri rodoljubi sprožili misel, da bi bilo jako lepo, ako bi g. O. G. odstopil Tumi svojo kandidato v 4. kategoriji; naprosili so mene, ker sem intimen prijatelj Oskarjev, naj bi mu to predlagal. In res sem pisal še tisti večer g. O. G. obširno pismo in mu našteval razloge, ki bi opravičevali tak korak. — Vprašam: Ali bi bilo potrebno vse to, ako bi imel dr. Tuma doma črno na belem, da je g. O. G. sam predlagal v seji 28. sept., da se — umakne Tumi v slučaju propada?

Drugi dan potem smo bili zbrani v Tumovi pisarni štirje glavni člani osrednjega odbora. Debatovale se je o možnosti Tumove kandidature v 4. kuriji. Veljavne in ugodne priče lahko javno potrdé, da dr. Tuma pri tej priliki ni niti omenil takega sklepa izvrševalnega odbora. Ako bi bilo to res sklenjeno, bi bil dr. Tuma brezobzirno zahteval, da se sklep mora izvršiti. Mesto vsega tega je pričakoval — odgovora g. O. G., ki je res došel še med tisto sejo in se glasil: »Naj ostane, kakor proglašeno, sicer ne jem čim za v s pe h«.

In s tem odgovorom je bilo vprašanje zapečatenó. Ostal je O. G. ter bil izvoljen s 3 glasovi večine. Dokazano je, da bi bil dr. T. — propadel z najmanj 5

— Monseigneur, saj vi sami lahko poveste, da ste ga dali rade volje.
— A če se branim?
— Potem, Monseigneur, si pa le sami pripišite posledice svoje trdovratnosti, pravi d' Artagnan.
— Ali bi se dr. Veličanstvo roko nad kardinalom?
— Vi ste jo dvignili brez pomisleka nad mušketirji Nj. Veličanstva!
— Kraljica me osveti, gospodje?
— Ne verjamem, daš sem prepričan, da bi jo to zelo mikalo; toda pojdemo v Pariz z vami vred, Eminenca, in Parizani se nas bodo že upali braniti.
— Kako morajo biti sedaj v skrbeh v Rueilu in v Saint-Germainu! pravi Aramis; kako se morajo povpraševati, kje je kardinal, kaj je z ministrom, kam je izginil ljubljeneč! kako vas morajo iskati po vseh kotih in luknjah, Monseigneur! Kako si morajo vse to tolmačiti, in si misliti, kako se mora Fronda veseliti, če ve, da ste izginili, Monseigneur!
— To je strašno! zamrmra Mazarin.
— Podpišite torej pogodbo, Monseigneur, pravi Aramis.
— Toda če jo podpišem in se jo kraljica brani potrditi?
— Jaz se zavežem, da grem k Nj. Veličanstvu ter dobim podpis, pravi d' Artagnan.
— Pazite, pravi Mazarin, da vas ne sprejmejo v Rueilu tako, kakor bi smeli vi z vso pravico pričakovati!
— A, ba! pravi d' Artagnan, že tako uredim, da bom dobro došel; poznam neko sredstvo.

— Katero?
— Ponesem Nj. Veličanstvu pismo, v katerem ji naznanjate, Monseigneur, da so pošla vsa denarna sredstva.
— In potem?
— Potem, ko bom videl Nj. Veličanstvo v najhujši stiski, jo popeljem v Rueil, jo spremim v oranžni paviljon ter ji pokažem neko pero, katero izproži neki zaboj.
— Dovolj, gospod, zamrmra kardinal, dovolj! Kje je pogodba?
— Evo je! pravi Aramis.
— Sedaj vidite, da smo plemeniti, pravi d' Artagnan, zakaj s to skrivnostjo bi lahko dosegli marsikaj.
— Torej podpišite, pravi Aramis ter mu ponudi pe.
Mazarin vstane, hodi nekaj trenutkov semintja, bolj zamišljen nego potrt, potem se pa naenkrat vstavi, rekoč:
— In kaj mi bo poročstvo, ko podpišem, gospodje?
— Moja častna beseda, Monseigneur, pravi Athos. Mazarin se streše, se obrne proti grofu La Fère-ju, opazuje trenutek ta plemeniti, blagi obraz, vzame pero ter pravi:
— To mi je dovolj, gospod grof.
In s temi besedami podpiše.
— In sedaj, gospod d' Artagnan, pristavi kardinal, pripravite se, da greste v Saint-Germain ter ponesete kraljici moje pismo.

XXXII.
Kako se s poročom in grozijo hitreje in bolje opravi nego z mečem in udarostjo.
D' Artagnan je poznal svojo mitologijo: vedel je, da ima priložnost en sam šop las, za katerega jo treba prijeti in on ni bil človek, da bi pustil priložnost mimo, ne da bi jo prijel za lase. Pripravil se je zelo previdno za pot: poslal je nadomestne konje pred seboj v Chantilly, tako da je mogel dospeti v Pariz v petih ali šestih urah. Toda predno je odpotoval, je prišel do zaključka, da je čuden položaj za bistroumnega človeka, podati se v negotovost in pustiti za seboj gotovost.
— Resnično, je dejal sam pri sebi v trenutku, ko je hotel zajahati konja, da bi se podal na nevarno pot, Athos je, kar se tiče plemenitosti, junak, kakršni se nahajajo v romanih; Porthos izvrsten človek, a nanj se lahko vpliva; Aramis skrivnosten obraz, s katerega se ne more nikdar čitati. Kaj uđinijo ti trije elementi, ko ne bo mene več tu, da bi jih združeval med seboj?... morda osvobodijo kardinala. Kardinalova svoboda pa je pogin za naše nade, in naše nade so do danes edino plačilo za dvajset let naporne dela, poleg katerega so Harkulovi čini čini pritiikovcev.
Šel je k Aramisu ter mu rekel:
— Vi, dragi moj vitez d' Herblay, ste posebljena Fronda. Ne zaupajte torej preveč Athosu, ki se noče brigati za nikogar, niti sam zase. Ne zaupajte zlasti Porthosu, ki bo na ljubo grofu, ki ga smatra kakor za boga na zemlji, pomagal Mazarinu do bega, če bi le hotel Mazarin malo pojokati ali se kazati uljudnega.

glasovi. Gosp. O. G. bi bil sicer vstrel-
gel naši želji, ali vedel je, da dr. T. propa-
de. Imeli smo namreč glasove natančno
seštete. Ali 3 glasovi so nam odpadli vsled
boleznih in smrti, in vedeli smo, kako so
klerikalci mamili nekatere omahljivce. Za-
to je bilo neobhodno potrebno, z osebo g.
O. G. pridobiti 4-5 glasov, ki so bili
edino zanj, ne pa za dr. T. — Čin po-
litične zrelosti je bil od g. O. G. da se
ni udal dr. Tumi.

O kompromisu, da bi šla v državni
zbor dr. Tuma in dr. Gregorčič, — ne go-
vorim. Tudi to je le Tumova fiksna ideja.
Dr. Tuma nekaj — išče! To utegne tudi
najti, ker priči je še dovolj živih, — ali ne
verujem, da bi dobil le eno samo — za-se!
Naj ne izziva, da se ne oglašé, in bo s tem
zapečaten Tumova slava!

A. G.—k.

Civilno-sodni depozitni urad. — Pravosodni
minister je imenoval predstojnika civilno-
sodnega depozitnega urada v Trstu Urada
Korenčana ravnateljem depozitnega urada
ad personam.

Laška realna gimnazija v Gorici? — Državni
poslanec Bugatto in Faidutti sta predložila pred-
časom deželnemu šolskemu svetu prošnjo za
ustanovitev realne gimnazije z laškim učnim
jezikom v Gorici. Šola bi bila novega tipa.
Deželni šolski svet se je izrekel ugodno na
to prošnjo ter jo poslal naučnemu minister-
stvu s priporočilom.

Vojaški muzej. — Včeraj je zaplapolala
cesarska zastava na goriskem gradu, znamenje,
da so došli v Gorico višji častniki. Govorilo
se je tudi, da pride obilo vojaštva. Vršijo se
manevri v goriški okolici in furlanski nižini.

O klerikalni abstinenca. — „Slovenec“ je
nas nahiril radi dopisa iz ajdovskega okraja,
v katerem je bil prav imenitno zafrknjen
general klerikalnih novostrujarjev radi pridige
o vinn. „Slovenec“ je sklepal iz tega čisto
napačno, da smo mi proti protialkoholnemu giba-
nju. Povedali pa smo mu že v soboto, kako ko-
medije uganjajo goriški novostrujarji z absti-
nenco. — V minolem predpustnem času je
bilo tudi v goriški deželi nekaj klerikalnih
veselic, na katerih so nunci pridno dajali za
vino in na sploh niso nič branili mladini pi-
jače. Najlepše pa je bilo lansko poletje v
Mirnu. Dr. Breclj in dr. Dermastia sta naj-
prej rohnela proti alkoholu in pijači; potem
je bila pa veselica, na kateri je plačal samo
en kurat 142 litrov vina. Taka „abstinenca“
je pri gorških klerikalcih doma. — Svoj čas
smo tudi že povedali, kakšni „abstinenti“ so
tisti slavnoznanji „pašaretarji“ iz Mirna. Naj-
prej pije rdečo „pašareto“, potem pa si da
natočiti v njo črnega vina in vidi se kakor
da bi pil „pašareto“, pa pije rujno vince.
Če se hoče „Slovenec“ zavzeti za protialko-
holno gibanje na Goriskem, naj najprvo od-
pravi sleparstvo, katero uganjajo z abstinenco
klerikalni novostrujarji. Starostrujarji pa so
se vedno tega mnenja, da taka abstinenčna
novotarija ni za ljudi goriske pasme!

Škrlatica se razširja med otroki v St. An-
drežu in Solkanu. Šole so se vedno odprte.

Tramvaj med Gorico in Furlanijo. — Sedaj,
ko teče električni tramvaj po Gorici, ugibajo
goriški Lahi, kako bi združili potem tramvaja
Gorico s Furlanijo; zahtevajo, da se začne
nemudoma misliti na to, da se taka zveza
čim prej uresniči. — Govori se tudi, da bi
se zveza tramvaj s Solkanom; sveda bi mo-
rali v tem slučaju napraviti takoj tudi slo-
venske napise.

Mazinjanec v Gorici so hoteli imeti v so-
boto velik ples, katerega čisti dobiček bi se
porabil v prid listu „L'Emancipazione“. Po-
litična oblast pa je odločila, da ne dovoli
plesov v postu drugim nego društvom. Na-
mesto plesa pa bodo imeli „družinski večer“
pri Marziniju.

Ranjen je bil v nedeljo zvečer v Gorici
v vrat neki 27 letni Anton Pavlin, in sicer
v Židovski ulici. Prvo pomoč je šel iskati v
lekarno, potem v bolnišnico, kjer so mu vsta-
vili kri. Aretirali so radi tega nekega Fortu-
nata iz Rotinja.

Nobenega prehoda čez ulice ni v Gorici,
tako da se mora človek omazati, če gre le
nekoliko z doma. Sedaj je dežavno vreme;
zato je splošna tožba radi prehodov, katerih
ni pa so vendar tako potrebni. Kdaj jih mis-
lijo napraviti naši slavni mestni očetje? —
„Corriere“ piše te dni toliko o „napredku“
v Gorici. — Trotoir naj pregleda, pa bo kma-
lu nehal pisati o napredku!

Izpred sodnje. — 19-letni Vincenc Veli-
konja je prošil prenočišča pri Vugi pri Sv.
Luciji na mostu. Ker je bil Velikonja neko-
liko natrkan, mu gospodar ni hotel ugoditi.
Velikonja je grozil, radi česar je bil aretiran
in pred sodnijo v Gorici obsojen na 5 mese-
cev teske ječe s postom vsak mesec.

21-letna dekla Katarina Kodelja je bila
obsojena radi tatvine na 10 dni strogega
zapora z drema postoma.

Radi tatvine konj v Italiji, radi težke
telesne poškodbe in klatenja po deželi je bil
obsojen cigan Miha Levaković na 2 leti ječe;
potem ga dajo v prisilno delavnico. — Zo-
perstavljal se je redarjem 36-letni mornar
Štefan Pozzetto iz Gradeža ter ujel zato 13
mesecev težke ječe s postom. — 3 tedne
ostrega zapora je dobila 51-letna M. Batistu-
ta iz Bergama, ker je žalila duhovnika L.
Tomata, ko je poročal Al. in Uršulo Batistuta.

Pri ognjišču je sedela 80-letna starica G.
Dreossi v Villi Vicentini v Furlaniji. Pri
tem se jej je zvrtilo v glavi, da je padla v
ogenj ter se tako opeka, da je kmalu na to
umrla.

Velik požar je uničil v Craglio v Fur-
laniji posestniku Antonu Brumatu gospodar-
ska poslopja; poginilo je tudi 10 prešičev.
Škode je 28.000 K.

Iz Gradišča ob Soči poročajo, da so po-
tegnili iz vode truplo 42-letnega Jos. Marega
iz Fare. Marega, ki je mešetar, in ni bil doma
že kakih 10 dni. Morda ga je kdo vrgel v
vodo, ker Marega ni bil priljubljen zbog svo-
jega razburljivega značaja.

Zveza narodnih društev.

Dne 9. maja se bo vršil predpoldne
občni zbor „Zveze narodnih društev“, popo-
ludne ob 4. pa ljudska veselica v vseh pro-
storih hotela „Pri zlatem Jelenu“. Društva,
katera mislijo sodelovati, naj pravočasno
sporoče Z. N. D. svojo pevsko točko, da
ukrene ta vse potrebno. Pripravljajte se na
to veselico! 9. maj bodi praznik naših
izobraževalnih društev kakor tudi „Zveze
narodnih društev“.

Kmeto-izobraževalno društvo v Lomu se za-
hvaljuje tem potom sl. Narodni Čitalnici pri
sv. Luciji za doposlano svbto 5-K mesto u-
stopnine k plesu zadnje veselice.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Enketa dež. odbora o deželni nakladi na pivo
se je vršila na Dunaju. Šlo je za enotno po-
stopanje dežel pri nakladi na pivo. Zastopana
je bila tudi Goriska. Glavna debata je bila o
zakonski predlogi za vse dež. zbornice, da se
določijo navodila za pobiranje in eksekucijo
naklade na pivo. Kranjski zastopnik je zahteval
povišek naklade na pivo na 4 K na hl.

Da bi se bolje gojila zelenjava v gorški in
furlanski ravnini, v ta namen je določila vlada
okoli 40.000 K. Kakor čujemo, se napravi
velike vrte v St. Andrežu, pri deželni no-
ristici in v Trzinu.

„Remont“. — 27. pr. m. se je vršil
semenj „remont“ v Gradišču ob Soči, kakor
napovedano. Ob tej priliki je razdelil vojaški
erar med člane konjerejskega društva v Fur-
laniji zopet 25 kobil. Prignali so konje tudi iz
slov. dela dežele, ali prodalo se ni nobenega!

Organizacija moravskih kmetov. — Minulo
nedeljo je sklenila zveza moravskih kmetov,
ki pridelujejo peso, ustanoviti v branski oko-
lici veliko delniško tovarno za pridelovanje
pese.

Na Balkanu.

Današnja poročila trde, da se je polo-
žaj nekoliko izboljšal. — Srbska vlada je iz-
dala komuniké, v katerem opozarja prebival-
stvo, naj ne veruje raznim razburljivim ve-
stem; obošajski med Srbijo in Avstrijo da so
pravilni, vesti o zasedanju Belegrada itd.
so neutemeljene. Srbija zaupa Evropi ter pri-
čakuje pravične rešitve svojih zahtev. Priča-
kuje se, da predloži Srbija v kratkem svoto
kompenzacij, ki jih zahteva. — Ker je Rusija
baje priredila predlogu francosko-nemškega
posredovanja, je zavladala nekaka razburje-
nost v Belemgradu, ki se pa najbrže poleže.
— „Daily Telegraph“ v Londonu piše, da
želja Srbije po svobodnem potu do morja je
izvedljiva brez teritorialne kompenzacije, ako
se zgradi železnica med Srbijo in Črnogoro

v svrhu trgovinske zveze ter se jo postavi
pod kontrolo Avstrije pa pod pogoji, da se
ta nima mešati v promet med Srbijo in
morjem. — Bojkot od strani Turčije je
nehal.

Politični pregled.

Politični shodi. — V Ljubljani se je vršil
v nedeljo volilni shod drž. poslanca Hribarja,
ki je bil dobro obiskan. Poročal je o delo-
vanju drž. zbora, povdarjaje, da Jugoslavlani
bodo v ostri opoziciji proti vladi. Nar. napr.
stranka je imela shod v Cerknici, ki je bil
dobro obiskan. Govorila sta dr. Tavčar in dr.
Švigelj, osnovalo se je politično društvo za
cerkniški okraj; tako društvo se je osnovalo
tudi za litijski okraj. V Litiji je bil tudi shod
nar. napr. stranke; tudi dobro obiskan. —
V Rojani pri Trstu je imelo shod pol. dru-
štvo „Edinost“. Poročal je dr. Rybář o pol.
položaju; vlada more pridobiti srca Jugoslo-
vanov le s pravičnim postopanjem; prijemal
je slov. soc. demokracijo, ki se poslužuje laži
v dosegu svojih ciljev; soc. dem. poslanci so
na Dunaju blapci vlade. Zavzel se je tudi za
jugoslov. ministra-rojaka. — Dr. Kramar je
govoril v Budjevecih proti vladi ter rekel,
naj najprvo zadovolji Jugoslavlane, ako že
hoče res kazati naklonjenost Srbom.

Deželnozborna dopolnilna volitev za sodna
okraja Idrija-Vipava (kmetke občine) je raz-
pisana na dan 3. aprila t. l.

Papež je dal frančiskanom v Bosni in
Hercegovini na znanje, da jim prepoveduje,
da bi prevzeli kak poslanski mandat v bo-
dočem deželnem zboru.

Proračun za angleško vojsko. — Vojni pro-
račun za 1909. do 1910. znaša 27,435.000
funtov. Šterlingov nasproti 27,459.000 funtov
sterl. v letu 1908.—1909. Izobrazilo se bo
ustevši Indijo 804.978 častnikov in mož na-
sproti 799.610 v minolem letu. Efektivna
vojska šteje 680.107 mož.

Razne vesti.

Deputacija trafikantov v parlamentu
in pri finančnih oblastih. — Povodom kon-
ference načelnikov deželnih organizacij
je šla deputacija, obstoječa iz gg. Matzku,
pl. Makovski, Lecliner (Gradeč), Sch-
wartz (Gorica), Engelsmann (Brno). Lile
in gospi Kropaček (Dunaj) v finančno mi-
nisterstvo, kjer jo je sprejel novi tobačni
referent dr. K. vitez Galecki. Deputacija
se je oglašila tudi pri podpredsedniku dr.
Spitzmillerju, minist. svetniku dr. Kunzu
in dvor. svetniku baronu Possanerju. Re-
ferent je povdarjal, da bo izražene želje
upošteval kar le mogoče. Pri vseh oblas-
tih se je pripoznala potreba zboljšanja.
Tudi je vzbudil novoustanovljeni jubilej-
ni podporni fond splošno zanimanje in o-
dobranje. V parlamentu so sprejeli de-
legate poslanci dr. Korošec, baron D'El-
vert, Erb, Renner, Faidutti, Prochaska,
Niessner, Hoffman-pl. Wellenhof. Tobac-
nemu referentu budgetnega odseka dr.
Korošcu so izročili dvoje memorandov.
Erb napravi iz teh predlog za državni
zbor. Vsi poslanci so obljubili pomoč.

Demonstracija v cirkusu Beal v Trstu. — Ta
cirkus ima v svojem vspehodu med drugimi
točkami tudi dve Amazonki, ki nastopajo v
garibaldinski obleki. Že nastop je dal povoda
za veliko ploskanje. Godba je ob tem nastopu
igrala neko znano italijansko koračnico. Obe
Amazonki nista izredili drugega, nego neko-
liko poskokov s sabljami in so nekoliko ja-
bale. Na koncu je pa izvela vsaka Ama-
zonka svojo zastavico, nakar je začelo ita-
lijansko občinstvo ploskati, drugo občinstvo
je pa pričelo žvižgati, da je nadkrililo vse
ploskanje.

Beda v Dalmaciji. — „Nar. List“ poroča,
da je dalmatinsko namestništvo prosilo mini-
sterstvo za daljnih 200.000 kron za oblačenje
bede v Dalmaciji in da je ministerstvo to
svoto dovolilo. Skupno je letos dosedaj pre-
jelo namestništvo v to svrhu 600.000 K.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju vabi k za-
bavnemu večeru, ki ga priredi v nedeljo, dne
7. marca 1909. v dvorani „Lehrerhausvereina“
v VIII. okraju, Lange 20 (Josefsq. 12).

Neka strašna ženska, 32-letna Katarina Bo-
žič, je stala te dni pred sodniki v Trstu.
Njen mož, ki je slaboumen, se je pregrešil
nad 2 deklicama v starosti 8, oziroma 10
let, pri čemur mu je žena pomagala. Jedna
deklica je dobila grdo bolezen. Nesramna že-
nska je obsojena na 5 mesecev težke ječe.

Zima v Benetkah. — Zadnje dni febr. je
padel velik sneg, tako da so morali šole za-
preti. Nevarno je bilo hoditi čez mostove.
Telefonske črte so bile porušene, vse delo v
luki je počivalo.

Na ladji „Pola“ je padel mornarski pod-
častnik Anton Kraljič tako nesrečno, da se je
ubil. To se je zgodilo na vožnji iz Pulja v
Kotor.

Velika repatica v letu 1910. — Astronomi
so preračunili, da se drugo leto prikaže ta-
kozvana Halleyeva repatica, ki so jo opazo-
vali leta 1531, 1607, 1682, 1758. Potem se
je zopet prikazala leta 1835 s semintja švi-
gajočim repom.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglaš-
bežnejši se računa za vsako besedo 3 vin.
Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike.
Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici,
katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker
nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Opravnik, samec, ki je popolnoma izvežban
tudi v vrtnarstvu išče primerne
službe. Naslov pove uprava tega lista.

Založništvo Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Pravkar so izšle v najinem založništvu:
Guy de Maupassant: NOVELE.

Debeluška; Oskrbnik; Vrvica; Morilec; Sre-
čanje; Končano; Pijanec; Nekdaj; Pismo, ki
so ga našli pri utopljenecu; Poleno; Resnična
dogodba; Razbita ladja.

Iz francoščine preložil Dr. IVO ŠORLI
Dr. Ivo Šorli, že najbolje znan kot samostojen pesnik,
mudi s to svojo knjigo izborni prevod najlepših novel
odličnega Franceza Guy de Maupassanta, ki jih bodo
radi čitali v slovenskih krogih.

8° 220 strani. — Broširane 3 K, elegantno
vezane 4 K.

Le v Gorici + tekal. Jos. Verdija 11. M. Gal, Trst Corso 4.

Specijalna trdka gumijastih predmetov. Cevi-
za vodo, vino, pivo itd. Irigatorji, gumijaste vloge
za postelje, nepremotljivo blago K 4—, blazine
iz gumija za bolnike, brizgalnice za klistiranje od
90 vin. višje. Kopalne bajne in irigatorji pripravi
za potovanje. Gumijaste okovi za berglje. Higienične
umivalne gobe iz gumija, zelo trpežne. Bideji.
Higienični predmeti.

Predmeti za bolnike. Termometri za bolnike,
kopeli in sobni termometri. — Kompletni iriga-
torji od K 250 višje. — Brizgalnice za nos, ušesa
in oči. Pršne kopeli za nos. — Nočne posode tudi
za bolnike. — Aparat za bolnike, kateri motijo.
— Nosi se na života. — Aparati za steriliziranje
mleka za otroke. — Žaljiči za led. — Prisiz-
obkladki. — Billrot & Mossetig-batist.

Kirurški predmeti. — Pravit-brizgalnice,
berglje, aparati za inhaliranje, vata dr. Bruns
1/2 kg 80 vin, 1/4 kg K 150, 1 kg K 3—. —
Preveze za otroke. Flanela. — Preveze za krčne žile.

Ortopedični predmeti. Nogovnice iz elastike za
krčne žile. — Kilni pasovi. — Preveze za života.
— Ortopedični moderci (Geradehalter), naramnice
in podveze za nogovnice.

Dišave za mila, tu-in inozemstva.

Toaletni predmeti. — Ščetke za zobe in
obleke, glavniči, ogledala itd. — Razpraševalci za
dišave.

Dežni plašči
pristno angleški, garantirano nepremotljivo blago
za gospode in dame gotovi in po meri od 35 K višje.
Cene brez konkurence!
Diabolo-igre. — Diabolo-igre.

Anton Petatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.
TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovalce hrabrarskega in drobnega
blaga ter tkanin, proje in aliti.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in šiviljarje.

Svetinjice. — Rožni venči. — Mašne
knjižice.

Mašna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najboljše oskrbljena zaloga za kramarje,
krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih
ter na deželi. 35—8

Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini,
registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo na XV. redni občni zbor

ki se bode vršil
v nedeljo, dne 14. marca t. l. ob 3. uri popoldne
v združnem uradu v Ajdovščini.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo pregledovalcev računov.
3. Odobrenje računskega sklepa za l. 1908.
4. Volitev načelstva in pregledovalcev računov.
5. Slučajnosti.

Za slučaj, da ob določeni uri ne pride zadostno število udeležencev, se skliče drugo zborovanje na isti dan ob pol 4. uri popoldne, katero bode sklepčno ne glede na število zastopanih deležev.

V AJDOVŠČINI, 10. svečana 1909.

Načelstvo.

Nizka cena!

Nizka cena!

Telečje ali goveje meso, vsak dan sveže, v stegnu 9 funtov t. j. 4 1/2 kg čiste teže K 3:30

razpošilja **Chr. Jagolnizer**

Podwoloczyńska Nr. 78. (Avstrija).

SUKNA

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian tvornica
za sukno

v Humpolcu na Češkem

Tvorniške cene.

Vzorci franko.

Koterijske številke.

27. februarja 1909.

Trst 29 55 6 67 16
Linc 8 25 61 88 80

Neverjetno!!
a vendar resnično!!
da se dobi

= blago =

perkal, batist itd. itd.

40%

ceneje, nego povsod drugod.

GORICA, Trg Sv. Antona št. 9.

Carlo Glessig,
starinar.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,

na novo otvorjena velika manufakturna trgovina

Franc Souvan, sin

stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu šte. 22

v Ljubljani.

Phonola

je nek aparat, ki se ga pristavi h glasovirju, da zamore vsak — tudi oni, ki se ne razume prav nič na glasbo — igrati kakoršenkoli komad — prav izvršno.

Dolžni aparat je na ogled in tamkaj daje tudi potrd. a pojasnila zastopnik in zaglagatelj

Rajmund Kren

Gorica, Via Teatro.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
zima in platno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun pošilne hranilnice šte. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadružnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadružnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550.77. Posojila: 1.699.186.22. — Reservni zaklad: 85.954.35. — Vrednost hiš: 112.328.—

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole** Koza s solncem. Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!